De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 27

25. årgang

4. februar 1982

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EØF) nr. 254/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug . . . 1

Kommissionens forordning (EØF) nr. 255/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes 3

Kommissionens forordning (EØF) nr. 256/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris 5

Kommissionens forordning (EØF) nr. 257/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes 7

Kommissionens forordning (EØF) nr. 258/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb i forbindelse med den 25. del-licitation for råsukker i henhold til forordning (EØF) nr. 2235/81 9

Kommissionens forordning (EØF) nr. 259/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 27. del-licitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 2041/81 10

Kommissionens forordning (EØF) nr. 260/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 11

***Kommissionens forordning (EØF) nr. 261/82 af 2. februar 1982 om ordningen for indførsel i Fællesskabet af visse tekstilvarer med oprindelse i Korea** 13

Kommissionens forordning (EØF) nr. 262/82 af 3. februar 1982 om salg til forudfastsat pris af tørrede figner, som det græske oplagringsorgan ligger inde med . . 15

(Fortsættes på omslagets anden side)

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken — akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 263/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse for Det forenede Kongerige af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opræves for produkter, som udføres fra denne medlemsstat 17

***Kommissionens forordning (EØF) nr. 264/82 af 3. februar 1982 om anden videreførelse af beskyttelsesforanstaltningerne over for indførsel af levende planter til Grækenland** 20

Kommissionens forordning (EØF) nr. 265/82 af 3. februar 1982 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker 21

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Råd

82/50/EØF :

***Rådets direktiv af 19. januar 1982 om ændring af Rådets første direktiv af 23. juli 1962 om fastsættelse af visse fælles regler for den internationale transport (erhvervsmæssig godstransport ad landevej)** 22

82/51/EØF :

***Rådets afgørelse af 19. januar 1982 om udnævnelse af medlemmer og suppleanter til Det rådgivende udvalg for Dryrlægeuddannelsen** 24

Kommission

82/52/Euratom :

***Aftale i form af brevveksling mellem Det europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering, som erstatter »Interimsordningen for berigning, oparbejdning og efterfølgende oplagring af nukleart materiale i Fællesskabet og Canada«, som udgør bilag C til aftalen i form af brevveksling af 16. januar 1978 mellem Euratom og Canadas regering** 25

82/53/EØF :

***Kommissionens beslutning af 17. november 1981 om en procedure i henhold til artikel 15 i Rådets forordning nr. 17 (IV/30.211 — Comptoir commercial d'importation)** 31

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 254/82
af 3. februar 1982
om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3808/81 [2], særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73 [4], særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

de importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, af mel, af hvede og rug og af grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2196/81 [5] og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— en omregningskurs baseret på den centralkurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,

— en omregningskurs for de andre valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedsvalutaer, der er nævnt i forrige led;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 2. februar 1982;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 2196/81, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1981, s. 37.
(3) EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.
(4) EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.
(5) EFT nr. L 214 af 1. 8. 1981, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. februar 1982 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Afgifterne
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	80,29
10.01 B II	Hård hvede	114,58 (1) (5)
10.02	Rug	38,70 (6)
10.03	Byg	62,99
10.04	Havre	55,19
10.05 B	Majs, andre end hybridmajs til udsæd	93,96 (2) (3)
10.07 A	Boghvede	0
10.07 B	Hirse	90,88 (4)
10.07 C	Sorghum	78,25 (4)
10.07 D	Andre varer	0 (5)
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	126,85
11.01 B	Rugmel	68,64
11.02 A I a)	Grove og fine gryn af hård hvede	190,10
11.02 A I b)	Grove og fine gryn af blød hvede	135,38

(1) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 435/80 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) For majs med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.

(4) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS eller OLT nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 50 %.

(5) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.

(6) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 255/82

af 3. februar 1982

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3808/81 [2], særlig artikel 15, stk. 6,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73 [4], særlig artikel 3,

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

de præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2197/81 [5] og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning:

— en omregningskurs baseret på den centralkurs af de valutaer, der flyder sammen inden for et udsving af 2,25 %,

— en omregningskurs for de andere valutaer, der er baseret på et gennemsnit for hver valuta over for de fællesmarkedsvalutaer, der er nævnt i forrige led;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 2. februar 1982;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
(2) EFT nr. L 382 af 31. 12. 1981, s. 37.
(3) EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.
(4) EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.
(5) EFT nr. L 214 af 1. 8. 1981, s. 10.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. februar 1982 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU / ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5
10.01 B I	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0
10.01 B II	Hård hvede	0	0	0	17,34
10.02	Rug	0	0	0	4,86
10.03	Byg	0	3,37	3,38	3,37
10.04	Havre	0	0	0	0
10.05 B	Majs, anden end hybridmajs til udsæd	0	0	0	0
10.07 A	Boghvede	0	0	0	0
10.07 B	Hirse	0	0	0	0
10.07 C	Sorghum	0	0	0	1,94
10.07 D	Andre varer	0	0	0	0
11.01 A	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	0	0	0	0

B. Malt

(ECU / ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6
11.07 A I (a)	Malt af hvede, ikke brændt, formalet	0	0	0	0	0
11.07 A I (b)	Malt af hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	0	0	0	0
11.07 A II (a)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, formalet	0	6,00	6,02	6,00	6,00
11.07 A II (b)	Malt af andet end hvede, ikke brændt, ikke formalet	0	4,48	4,50	4,48	4,48
11.07 B	Brændt malt	0	5,22	5,24	5,22	5,22

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 256/82

af 3. februar 1982

om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris [1], senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse [2], særlig artikel 11, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

importafgifterne for ris og brudris er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2526/81 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 209/82 [4];

anvendelsen af de i forordning (EØF) nr. 2526/81 nævnte bestemmelser på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 1418/76 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
[2] EFT nr. L 291 af 19. 11. 1979, s. 17.
[3] EFT nr. L 248 af 1. 9. 1981, s. 5.
[4] EFT nr. L 22 af 30. 1. 1982, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. februar 1982 om fastsættelse af importafgifterne for ris og brudris

(ECU / ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Tredjelande (3)	AVS/OLT (1) (2) (3)
ex 10.06	Ris :		
	B. Andre varer :		
	I. Uafskallet ris og afskallet ris (hinderis) :		
	a) Uafskallet ris :		
	1. Rundkornet	126,52	59,66
	2. Langkornet	119,06	55,93
	b) Afskallet ris (hinderis) :		
	1. Rundkornet	158,15	75,47
	2. Langkornet	148,83	70,81
	II. Delvis sleben og sleben ris :		
	a) Delvis sleben ris :		
	1. Rundkornet	235,42	105,78
	2. Langkornet	315,60	145,91
	b) Sleben ris :		
	1. Rundkornet	250,72	113,01
	2. Langkornet	338,32	156,81
	III. Brudris	41,59	17,79

(1) Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 10 i forordning (EØF) nr. 435/80.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 435/80 opkræves ingen importafgift ved indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet eller i de oversøiske lande og territorier i de franske oversøiske departementer.

(3) Importafgiften for indførsel af ris til det oversøiske departement Réunion defineres i artikel 11a i forordning (EØF) nr. 1418/76.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 257/82

af 3. februar 1982

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76 af 21. juni 1976 om en fælles markedsordning for ris [1], senest ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse [2], særlig artikel 13, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes, er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2527/81 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 210/82 [4];

de nuværende priser, herunder cif-priserne ved terminskøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for ris og brudris skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.
(2) EFT nr. L 291 af 19. 11. 1979, s. 17.
(3) EFT nr. L 248 af 1. 9. 1981, s. 8.
(4) EFT nr. L 22 af 30. 1. 1982, s. 7.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. februar 1982 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for ris og brudris skal forhøjes

(ECU / ton)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5
ex 10.06	Ris :				
	B. Andre varer :				
	I. Uafskallet ris og afskallet ris (hinderis) :				
	a) Uafskallet ris :				
	1. Rundkornet	0	0	0	—
	2. Langkornet	0	0	0	—
	b) Afskallet ris (hinderis) :				
	1. Rundkornet	0	0	0	—
	2. Langkornet	0	0	0	—
	II. Delvis sleben og sleben ris :				
	a) Delvis sleben ris :				
	1. Rundkornet	0	0	0	—
	2. Langkornet	0	0	0	—
	b) Sleben ris :				
	1. Rundkornet	0	0	0	—
	2. Langkornet	0	0	0	—
	III. Brudris	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 258/82

af 3. februar 1982

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb i forbindelse med den 25. del-licitation for råsukker i henhold til forordning (EØF) nr. 2235/81

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1] ændret ved forordning (EØF) nr. 192/82 [2], særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2235/81 af 31. juli 1981 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for råsukker [3] foranstaltes del-licitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2235/81 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende del-licitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbudene bør de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, fastsættes for den 25. del-licitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 25. del-licitation for råsukker i henhold til forordning (EØF) nr. 2235/81 fastsættes det maksimale restitutionsbeløb til 16,760 ECU pr. 100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 21 af 29. 1. 1982, s. 1.
[3] EFT nr. L 218 af 4. 8. 1981, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 259/82

af 3. februar 1982

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den 27. del-licitation under den løbende hovedlicitation omhandlet i forordning (EØF) nr. 2041/81

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1] ændret ved forordning (EØF) nr. 192/82 [2], særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2041/81 af 16. juli 1981 om en løbende hovedlicitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker [3] foranstaltes del-licitationer med henblik på eksport af dette sukker;

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2041/81 fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende del-licitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbudene bør de bestemmelser, der er fastsat i artikel 1, fastsættes for den 27. del-licitation;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 27. del-licitation for hvidt sukker i henhold til forordning (EØF) nr. 2041/81 fastsættes det maksimale restitutionsbeløb til 21,189 ECU pr. 100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 21 af 29. 1. 1982, s. 1.
[3] EFT nr. L 200 af 21. 7. 1981, s. 22.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 260/82

af 3. februar 1982

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 192/82 [2], særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra a), og

under henvisning til udtalelse fra Det monetære Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76 [4], skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 3; ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførslers økonomiske aspekt;

for råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten; denne er defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren [5]; denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 766/68; kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker [6]; ændret ved forordning (EØF) nr. 1467/77 [7];

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelsessted;

i særlige tilfælde kan restitutionseløbets fastsættes i retsakter af anden karakter;

for at sikre at ordningen med eksportrestitutioner fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en avistamargen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs,

— for så vidt angår de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs, der er baseret på det aritmetiske gennemsnit af hvert af disse valutaers avistakurser, som er konstateret i en bestemt periode, i forhold til de i foregående led nævnte fællesskabsvalutaer;

restitutionen skal fastsættes hver anden uge; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81 og som ikke er forarbejdet eller denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982.

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 21 af 29. 1. 1982, s. 1.
[3] EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.
[4] EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.
[5] EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.
[6] EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.
[7] EFT nr. L 162 af 1. 7. 1977, s. 6.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. februar 1982 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

(ECU/100 kg)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Restitutions-beløb
17.01	Roe- og rørsukker i fast form :	
	A. Hvidt sukker ; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer :	
	(I) Hvidt sukker :	
	(a) kandis	19,70
	(b) andre varer	19,00
	(II) Sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, fremstillet af :	
	(a) hvidt sukker	19,70
	(b) råsukker	18,12 (1)
	B. Råsukker :	
	II. andre tilfælde :	
	(a) kandis	18,12 (1)
	(b) andre varer	15,10 (1)

(1) Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 766/68.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 261/82

af 2. februar 1982

om ordningen for indførsel i Fællesskabet af visse tekstilvarer med oprindelse i Korea

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3059/78 af 21. december 1978 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande [1], i dens nuværende form, særlig artikel 11 og 15, og

ud fra følgende betragtninger:

i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 3059/78 er anført betingelserne for at indføre kvantitative lofter; indførsler til Fællesskabet af kjoler (kategori 26) og til Benelux-landene af badebeklædning (kategori 79) med oprindelse i Korea har oversteget det i stk. 3 i nævnte artikel anførte niveau;

i henhold til bestemmelserne i stk. 5 i nævnte artikel blev en anmodning om konsultation notificeret for Korea; som resultat af de således indledte konsultationer bør nævnte varer undergives et kvantitativt loft for året 1982.

indførsel af kjoler (kategori 26) til Benelux-landene og Danmark er allerede undergivet kvantitative lofter [2];

i medfør af stk. 13 i nævnte artikel sikres overholdelsen af de kvantitative lofter gennem en ordning med dobbelt kontrol i henhold til bestemmelserne i bilag V i samme forordning;

de pågældende varer, der er udført fra Korea i tidsrummet fra den 1. januar 1982 og indtil tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden, bør fratrækkes det kvantitative loft for 1982;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Tekstiludvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Indførsel i Fællesskabet og Benelux-landene af varer tilhørende de i bilaget anførte kategorier med oprindelse i Korea, er med forbehold af bestemmelsen i artikel 2, stk. 1, undergivet de i samme bilag anførte kvantitative lofter.

Artikel 2

1. Overgang til fri omsætning af de i artikel 1 omhandlede varer, der er afsendt fra Korea til Fællesskabet i tidsrummet fra den 1. januar 1982 og indtil denne forordnings ikrafttrædelsesdato, og som endnu ikke er overgået til fri omsætning, finder sted ved fremlæggelse af konnossement eller andet transportdokument, hvoraf det fremgår, at varen rent faktisk er afsendt i den pågældende periode.

2. Indførsel af varer, der er afsendt fra Korea til Fællesskabet efter denne forordnings ikrafttrædelsesdato, er undergivet den i bilag V til forordning (EØF) nr. 3059/78 fastsatte ordning med dobbelt kontrol.

3. Ved anvendelsen af stk. 2 fratrækkes de varemængder, der er afsendt fra Korea fra og med den 1. januar 1982, og som er overgået til fri omsætning, de kvantitative lofter for 1982.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på andendagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den finder anvendelse til den 31. december 1982.

[1] EFT nr. L 365 af 27. 12. 1978, s. 1.
[2] EFT nr. L 325 af 21. 12. 1979, s. 17.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, 2. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Wilhelm HAFERKAMP

Næstformand

BILAG

Kategori	Position i den fælles toldtarif	NIMEXE-nummer (1982)	Varebeskrivelse	Medlemslande	Enhed	Kvantitativ begrænsning fra 1. januar til 31. december 1982
26 (1)	60.05 A II b) 4 cc) 11 22 33 44		Yderbeklædningsgenstande, tilbehør til beklædningsgenstande og andre varer af trikotage, ikke elastisk eller gummeret: A. Yderbeklædningsgenstande og tilbehør til beklædningsgenstande: II. Andre varer:	D F I BNL UK IRL DK GR	1 000 stk.	930 320 180 324 430 20 152 10
	61.02 B II e) 4 bb) cc) dd) ee)	60.05-45; 46; 47; 48 61.02-48; 52; 53; 54	Yderbeklædningsgenstande til kvinder, piger og småbørn: B. Andre varer: Vævede kjoler og kjoler af trikotage til kvinder, piger og småbørn (bortset fra spædbørn), af uld, bomuld eller kemofibre	EØF		2 366
79	61.01 B II 61.02 B II b)		Yderbeklædningsgenstande til mænd og drenge: Yderbeklædningsgenstande til kvinder, piger og småbørn: B. Andre varer:	BNL	1 000 stk.	214
		61.01-22; 23 61.02-16; 18	Badebeklædning, vævet, af uld, bomuld eller syntetiske eller regenererede fibre			

(1) Undtagelsesvis er ekstra mængder (kategori 26) blevet fastsat for perioden fra den 20. september 1981 til den 30. januar 1982 (i 1 000 stk.): D = 142, F = 50, I = 50, UK = 100, IRL = 5.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 262/82

af 3. februar 1982

om salg til forudfastsat pris af tørrede figner, som det græske oplagringsorgan ligger inde med

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 516/77 af 14. marts 1977 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1118/81 [2],

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2194/81 af 27. juli 1981 om almindelige bestemmelser for producentstøtteordningen for tørrede druer og figner [3], særlig artikel 6, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

det græske oplagringsorgan har i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EØF) nr. 2194/81 opkøbt betydelige mængder tørrede figner i produktionsåret 1981/82;

markedssituationen for tørrede figner gør det påkrævet, at oplagringsorganet gennemfører salg på de ved forordning (EØF) nr. 3263/81 [4] fastsatte særlige betingelser, og salg til forudfastsat pris vil give de bedste betingelser for afsætning af det pågældende produkt;

Forvaltningskomiteen for produkter forarbejdet på basis af Frugt og Grønsager har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I perioden fra den 4. til den 28. februar 1982 sælger det græske oplagringsorgan, hvis navn og adresse er anført i bilag I, tørrede figner fra høsten 1981/82 for hvilke mængder, kvaliteter og priser er anført i bilag II.

2. Salgene finder sted i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3263/81, særlig artikel 2 til 5.

3. De skriftlige ansøgninger om køb indgives via Ydagep, Acharnon 5, Athen, Grækenland, til det pågældende oplagringsorgan.

4. Oplysninger om mængder samt om de steder, hvor produkterne er oplagret, kan indhentes ved henvendelse på den adresse, der er anført i bilag I.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 73 af 21. 3. 1977, s. 1.
(2) EFT nr. L 118 af 30. 4. 1981, s. 10.
(3) EFT nr. L 214 af 1. 8. 1981, s. 1.
(4) EFT nr. L 329 af 17. 11. 1981, s. 8.

BILAG I

Oplagringsorgan, hvortil der henvises i forordningens artikel 1

Sykiki — Kalamata, Krites str. 13, Grækenland

BILAG II

Mængder, kvaliter og priser for de i artikel 1 omhandlede tørrede figner

a) samlet mængde: 2 000 t,

b) kvaliteter:

klasse A (ekstra):	57,36 ECU/100 kg,
klasse B:	51,28 ECU/100 kg,
klasse C:	46,56 ECU/100 kg,
klasse D:	35,76 ECU/100 kg.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 263/82

af 3. februar 1982

om fastsættelse for Det forenede Kongerige af den variable præmie for slagtning af får og af de beløb, der skal opkræves for produkter, som udføres fra denne medlemsstat

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1837/80 af 27. juni 1980 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 899/81 [2],

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2661/80 af 17. oktober 1980 om gennemførelsesbestemmelser vedrørende variabel præmie ved slagtning af får [3], særlig artikel 3, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2661/80 skal den variable slagtepræmie for hver af de pågældende medlemsstater fastsættes af Kommissionen hver uge;

i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2661/80 skal det beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra de pågældende medlemsstater, fastsættes af Kommissionen hver uge;

Det forenede Kongerige betaler den variable slagtepræmie, og Kommissionen må derfor fastsætte præmiens størrelse og det beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra denne medlemsstat, for ugen fra den 11. januar 1982;

i medfør af bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1837/80 og artikel 4, stk. 1 og 3, i forordning (EØF) nr. 2661/80 fastsættes den variable slagtepræmie for attesterede får i Det forenede Kongerige og de beløb, der skal opkræves for produkter, der udføres fra denne medlemsstat, for ugen fra 11. januar 1982, som anført i bilagene —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For får eller fårekød, som i Det forenede Kongerige er attesteret som berettiget til den variable slagtepræmie i ugen fra den 11. januar 1982, fastsættes præmien som anført i bilag I.

Artikel 2

For de i artikel 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1837/80 omhandlede produkter, som blev udført fra Det forenede Kongeriges område i ugen fra den 11. januar 1982, fastsættes de beløb, der skal opkræves, som anført i bilag II.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra den 11. januar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 183 af 16. 7. 1980, s. 1.
[2] EFT nr. L 90 af 4. 4. 1981, s. 26.
[3] EFT nr. L 276 af 20. 10. 1980, s. 19.

BILAG I

om variabel slagtepræmie for attesterede får i Det forenede Kongerige for ugen fra den 11. januar 1982

Varebeskrivelse	Præmie
Får eller fårekød, attesteret	0 ECU/100 kg anslået slagtet vægt eller faktisk slagtet vægt (dressed weight) (1)

(1) Inden for de af Det forenede Kongerige fastsatte vægtgrænser.

BILAG II

om beløb, der skal opkræves for produkter, der blev udført fra Det forenede Kongeriges område i ugen fra den 11. januar 1982

(ECU/100 kg)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Beløb
		— Levende-vægt —
01.04 B	Får og geder, levende, andre varer end racerene avlsdyr	0
		— Nettovægt
02.01 A IV a)	Fåre- og gedekød, fersk eller kølet:	
	1. Hele og halve kroppe	0
	2. Forsæt (dobbelt forfjerding)	0
	3. Kam og/eller nyresteg (enkelt eller dobbelt lammeryg)	0
	4. Culotte	0
	5. Andre varer	
	aa) ikke udbenet	0
	bb) udbenet	0
02.01 A IV b)	Fåre- og gedekød, frosset	
	1. Hele og halve kroppe	0
	2. Forsæt (dobbelt forfjerding)	0
	3. Kam og/eller nyresteg (enkelt eller dobbelt lammeryg)	0
	4. Culotte	0
	5. Andre varer	
	aa) ikke udbenet	0
	bb) udbenet	0
02.06 C II a)	Fåre- og gedekød, saltet, i saltlage, tørret eller røget:	
	1. Ikke udbenet	0
	2. Udbenet	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 264/82

af 3. februar 1982

om anden videreførelse af beskyttelsesforanstaltningerne over for indførsel af levende planter til Grækenland

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, særlig artikel 130, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 234/68 af 27. februar 1968 om oprettelse af en fælles markedsordning for levende planter og blomsterdyrkningens produkter [1], særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 236/82 af 29. januar 1982 [2] blev det fastsat, at de ved forordning (EØF) nr. 3655/81 [3] fastsatte beskyttelsesforanstaltninger over for indførsel af levende planter til Grækenland skulle videreføres til den 5. februar 1982, idet foranstaltningerne dog ikke omfattede materiale til produktion af levende planter;

Grækenland har den 1. februar 1982 anmodet Kommissionen om en yderligere videreførelse af disse foranstaltninger for samme produkter;

den markedssituation, der førte til den første videreførelse, har ikke ændret sig; for at sikre en normal afsætning af den græske produktion bør beskyttelsesforanstaltningerne på ny videreføres for den strengt nødvendige periode —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3655/81 affattes således:

»*Artikel 1*

1. Overgang til frit forbrug i Grækenland af de i stk. 2 omhandlede produkter, herunder produkter, der befinder sig i en af de i traktatens artikel 9, stk. 2, omhandlede situationer, forbydes indtil den 28. februar 1982.

2. Bestemmelserne i denne forordning gælder for levende planter henhørende under pos. 06.02 D i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer:

— 06.02-54 og 58 (Rhododendroner (azalaer))
— 06.02-83; 92 og 93 (frilandsplanter andre end frugttræer og -buske, forstplanter og rodede stiklinger og ungplanter)
— 06.02-96 og 99 (andre stueplanter end rodede stiklinger og ungplanter)«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982. Den anvendes ikke på produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, for hvilke der føres bevis, for, at afsendelsen fra den pågældende medlemsstat eller det pågældende tredjeland til Grækenland er sket inden den 18. december 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 55 af 2. 3. 1968, s. 1.
[2] EFT nr. L 22 af 30. 1. 1982, s. 61.
[3] EFT nr. L 364 af 19. 12. 1981, s. 29.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 265/82

af 3. februar 1982

om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], ændret ved forordning (EØF) nr. 192/82 [2], særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

importafgifterne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1808/81 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 253/82 [4];

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1808/81 på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81 omhandlede importafgifter fastsættes for råsukker af standardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 4. februar 1982.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 1982.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 21 af 29. 1. 1982, s. 1.
[3] EFT nr. L 181 af 2. 7. 1981, s. 24.
[4] EFT nr. L 26 af 3. 2. 1982, s. 12.

BILAG

til Kommissionens forordning af 3. februar 1982 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

Position i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Importafgiftsbeløb
17.01	Roe- og rørsukker i fast form:	
	A. Hvidt sukker; sukker tilsat smagsstoffer eller farvestoffer	26,19
	B. Råsukker	18,97 [1]

[1] Dette beløb gælder for råsukker med en udbytteværdi på 92 %. Hvis udbytteværdien af det indførte råsukker afviger fra 92 %, anvendes det importafgiftsbeløb, der er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2, i forordning (EØF) nr. 837/68.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 19. januar 1982

om ændring af Rådets første direktiv af 23. juli 1962 om fastsættelse af visse fælles regler for den internationale transport (erhvervsmæssig godstransport ad landevej)

(82/50/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 75, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [1],

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg [2], og

ud fra følgende betragtninger:

det vil være hensigtsmæssigt at fastsætte, at visse transporter, der er fritaget for enhver kontingentordning inden for rammerne af første direktiv af 23. juli 1962 [3], senest ændret ved direktiv 80/79/EØF [4], ligeledes fritages for enhver ordning med tilladelser;

visse andre transporter kan fritages for enhver ordning med kontingenter og tilladelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. I bilag I til første direktiv af 23. juli 1962 indsættes følgende punkter:

»14. Transport af reservedele til søgående skibe og til flyvemaskiner.

15. Kørsel uden læs med køretøj, der anvendes til varetransport, og som skal erstatte et havareret køretøj, i en anden medlemsstat end indregistreringsstaten, og transportens fortsættelse med erstatningskøretøjet på grundlag af den tilladelse, som gjaldt for det havarerede køretøj.

16. Transport af kunstgenstande og kunstværker med henblik på udstilling eller handel.

17. Lejlighedsvis transport af genstande og materiel, udelukkende bestemt til reklame eller information.

18. Transport af materiel, rekvisitter og dyr til eller fra teater-, musik-, films-, sports- og cirkusarrangementer, udstillinger eller markeder, samt transport med henblik på radio-, films- eller fjernsynsoptagelser.«.

2. I bilag II til første direktiv af 23. juli 1962 foretages følgende ændringer:

a) Teksten under nr. 2 affattes således:

»2. Transport af varer bestemt til proviantering af søgående skibe og af fly.«.

b) Nr. 3, 5 og 6 udgår.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv senest den 1. januar

[1] EFT nr. C 327 af 15. 12. 1980, s. 65.
[2] EFT nr. C 138 af 9. 6. 1981, s. 56.
[3] EFT nr. 70 af 6. 8. 1962, s. 2005/62.
[4] EFT nr. L 18 af 24. 1. 1980, s. 23.

1983. De underretter Kommissionen herom inden den 1. juli 1982.

Artikel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 1982.

På Rådets vegne

P. de KEERSMAEKER

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 19. januar 1982

om udnævnelse af medlemmer og suppleanter til Det rådgivende udvalg for Dyrlægeuddannelsen

(82/51/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Rådets afgørelse 78/1028/EØF af 18. december 1978 om oprettelse af et rådgivende udvalg for dyrlægeuddannelsen [1], særlig artikel 3 og 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har ved afgørelse 80/238/EØF [2] udnævnt:

— Frank Wolff til medlem og Joseph Kremer til suppleant som sagkyndige fra dyrlægeerhvervet,
— Aloyse Schiltges til medlem og Frank Wolff til suppleant som sagkyndige fra de veterinærvidenskabelige uddannelsesinstitutioner,
— Aloyse Schiltges til medlem og Raymond Frisch til suppleant som sagkyndige fra de kompetente myndigheder i medlemsstaten,

for perioden indtil den 17. februar 1983;

den luxembourgske regering har den 22. december 1981 udpeget følgende til at afløse ovennævnte,

— Arthur Besch til medlem og Albert Huberty til suppleant som sagkyndige fra dyrlægeerhvervet,
— Frank Wolff til medlem og Joseph Kremer til suppleant som sagkyndige fra de veterinærvidenskabelige uddannelsesinstitutioner,
— Raymond Frisch til medlem og Fernand Kons til suppleant som sagkyndige for de kompetente myndigheder i medlemsstaten —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

— Arthur Besch udnævnes til medlem i Det rådgivende udvalg for Dyrlægeuddannelsen som efterfølger for Frank Wolff,
— Albert Huberty udnævnes til suppleant i Det rådgivende udvalg for Dyrlægeuddannelsen som efterfølgende for Joseph Kremer,

som sagkyndige for dyrlægeerhvervet for resten af de tidligere sagkyndiges mandatperiode, dvs. indtil den 17. februar 1983.

Artikel 2

— Frank Wolff udnævnes til medlem i Det rådgivende udvalg for Dyrlægeuddannelsen som efterfølger for Aloyse Schiltges,
— Joseph Kremer udnævnes til suppleant i Det rådgivende udvalg for Dyrlægeuddannelsen som efterfølger for Frank Wolff,

som sagkyndige fra de veterinærvidenskabelige uddannelsesinstitutioner for resten af de tidligere sagkyndiges mandatperiode, dvs. indtil den 17. februar 1983.

Artikel 3

— Raymond Frisch udnævnes til medlem i Det rådgivende udvalg for Dyrlægeuddannelsen som efterfølger for Aloyse Schiltges,
— Fernand Kons udnævnes til suppleant i Det rådgivende udvalg for Dyrlægeuddannelsen som efterfølger for Raymond Frisch,

som sagkyndige fra de kompetente myndigheder i medlemsstaten for resten af de tidligere sagkyndiges mandatperiode, dvs. indtil den 17. februar 1983.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. januar 1982.

På Rådets vegne

P. de KEERSMAEKER

Formand

---

[1] EFT nr. L 362 af 23. 12. 1978, s. 10.
[2] EFT nr. L 52 af 26. 2. 1980, s. 11.

KOMMISSION

AFTALE

i form af brevveksling mellem Det europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) og Canadas regering, som erstatter »Interimsordningen for berigning, oparbejdning og efterfølgende oplagring af nukleart materiale i Fællesskabet og Canada«, som udgør bilag C til aftalen i form af brevveksling af 16. januar 1978 mellem Euratom og Canadas regering

(82/52/Euratom)

Bruxelles, den 18. december 1981

A. *Brev fra Canadas regering*

Hr. næstformand,

1. Jeg har den ære at henvise til brevvekslingen af 16. januar 1978 mellem Canadas regering og Det europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) (i det følgende benævnt brevvekslingen) om ændring af samarbejdsaftalen af 6. oktober 1959 mellem Canadas regering og Det europæiske Atomenergifællesskab om fredelig udnyttelse af atomenergien (i det følgende benævnt aftalen), særlig for så vidt den angår kontrolforanstaltninger, samt til supplerende brevveksling. Jeg henviser i særdeleshed til litra e) i brevvekslingen, hvori det anføres, at:

   »Det i litra c) omhandlede materiale skal beriges mere end 20 % eller oparbejdes, og plutonium eller uran, der er beriget mere end 20 %, skal oplagres udelukkende i overensstemmelse med betingelser, der er aftalt skriftligt mellem parterne. (Se bilag C — interimsordning for berigning, oparbejdning og efterfølgende oplagring af nukleart materiale i Fællesskabet og Canada).«.

   I bilag C, stk. 5, anføres det, at parterne snarest muligt efter den 31. december 1979 eller efter slutningen af INFCE's undersøgelse, såfremt denne måtte indtræffe forinden, vil optage forhandlinger med henblik på at udskifte interimsordningen med andre ordninger, i hvilke der bl.a. vil blive taget hensyn til resultaterne af INFCE's undersøgelser i forbindelse med de pågældende arbejder.

Hr. Wilhelm Haferkamp
Næstformand for
Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
200, rue de la Loi
B-1049 Bruxelles

2. Disse forhandlinger er nu sluttet, og jeg har den ære at foreslå, at nedenstående retningslinjer skal gælde for oparbejdning og plutoniumoplagring og -anvendelse :

a) et fast tilsagn om ikke-spredning bør være afgivet og bør fortsat opretholdes af den part, der påtænker oparbejdning og plutoniumoplagring og -anvendelse ;

b) alt nukleart materiale, der er omfattet af et tilsagn om fredelig udnyttelse i faciliteter til oparbejdning og oplagring og anvendelse af plutonium, bør være omfattet af IAEA-kontrolforanstaltninger ;

c) alt nukleart materiale, der er omfattet af et tilsagn om fredelig udnyttelse i faciliteter til oparbejdning og efterfølgende oplagrings- og anvendelsesaktiviteter, herunder transport i forbindelse dermed, bør være omfattet af passende foranstaltninger vedrørende fysisk beskyttelse ;

d) procedurer for gensidigt tilfredsstillende underretning og materialerapportering bør være aftalt mellem parterne ;

e) en beskrivelse af det igangværende og planlagte kerneenergiprogram, herunder særlig en detaljeret beskrivelse af de politiske, juridiske og forskriftsmæssige elementer vedrørende oparbejdning og plutoniumoplagring og -anvendelse, bør forelægges af den part, der påtænker sådanne aktiviteter ;

f) parterne bør være rede til periodiske og rettidige samråd, hvorved bl.a. den i henhold til retningslinje e) meddelte information ajourføres og betydelige ændringer i kerneenergiprogrammet behandles i det videst mulige omfang ;

g) oparbejdningen og plutoniumoplagringen bør først finde sted, når informationen vedrørende den pågældende parts kerneenergiprogram, er modtaget, når de forpligtelser, ordninger og anden information, der kræves i henhold til retningslinjerne, foreligger eller er blevet modtaget, og når parterne er blevet enige om, at oparbejdningen og plutoniumoplagringen er en integrerende del af det beskrevne kerneenergiprogram ; såfremt det foreslås at foretage oparbejdning eller oplagring af plutonium, uden at disse betingelser er til stede, bør denne virksomhed kun finde sted, når parterne er blevet enige derom efter samråd, som straks bør holdes til overvejelse af ethvert sådant forslag ;

h) den påtænkte oparbejdning og plutoniumoplagring bør kun finde sted, så længe den pågældende parts tilsagn om ikke-spredning ikke ændrer sig, og så længe det i retningslinje f) omhandlede tilsagn om periodiske og rettidige samråd overholdes.

3. Jeg tager til efterretning, at Canada og Fællesskabet er blevet enige om, at formålene med ovenstående retningslinjer er blevet opfyldt.

Jeg tager særlig til efterretning, at Canada og Fællesskabet og dets medlemsstater inden for rammerne af deres respektive beføjelser i litra c) og g) i brevvekslingen har givet et forpligtende tilsagn om ikke-spredning og forelagt alt relevant materiale vedrørende IAEA-kontrolforanstaltninger og passende fysiske beskyttelsesforanstaltninger tillige med brevene fra medlemsstaternes udenrigsministre til Canadas ambassadører om fysisk beskyttelse. Jeg tager også til efterretning, at Fællesskabet har forelagt Canada beskrivelsen af Fællesskabets og dets medlemsstaters igangværende og planlagte kerneenergiprogrammer, og at procedurerne for underretning og materialerapportering er fastlagt.

4. Endelig tager jeg til efterretning, at disse ordninger bl.a. tager hensyn til resultaterne af INFCE-undersøgelserne i forbindelse med de pågældende arbejder, som forudsat i bilag C, stk. 5, i brevvekslingen. Jeg tager til efterretning, at parterne særlig erkender, at separation, oplagring, transport og anvendelse af plutonium kræver særlige foranstaltninger til formindskelse af risikoen for kernevåbenspredning; at de er besluttet på fortsat at støtte udviklingen af internationale kontrolforanstaltninger og andre ikke-spredningsforanstaltninger i forbindelse med oparbejdning og plutonium, herunder en effektiv og almindeligt anerkendt international plutoniumoplagringsordning; at de erkender oparbejdningens rolle i forbindelse med den bedst mulige udnyttelse af disponible ressourcer og forvaltningen af materialer indeholdt i brugt brændsel eller andre fredelige ikke-eksplosive anvendelser, herunder forskning, i særdeleshed i forbindelse med betydelige kerneenergiprogrammer, og at de ønsker en forudsigelig og praktisk gennemførelse af litra e) i brevvekslingen under hensyntagen til såvel deres beslutning om at sikre fremme af målet om ikke-spredning som de langsigtede behov i forbindelse med parternes kerneenergiprogrammer.

5. Jeg har den ære at meddele Kommissionen, at på baggrund af ovenstående er Canadas regering i overensstemmelse med litra e) i brevvekslingen indforstået med, at materiale, der er omfattet af aftalen, kan oparbejdes og plutonium oplagres inden for rammerne af de igangværende og planlagte kerneenergiprogrammer som beskrevet og fra tid til anden ajourført af Fællesskabet og dets medlemsstater.

6. Jeg har den ære at meddele Kommissionen, at det samtykke, Canadas regering har givet i stk. 5, vil forblive i kraft, så længe følgende betingelser er opfyldte:

   i) at Fællesskabet med hensyn til retningslinje a) opretholder sit tilsagn om ikke-spredning, som anført i litra c) i brevvekslingen, og

   ii) at Fællesskabet fortsat holder samråd med Canadas regering, som omhandlet i aftalen, med henblik på ajourføring af de beskrevne kerneenergiprogrammer og underretning af Canadas regering om eventuelle betydelige ændringer.

7. Ifølge litra e) i brevvekslingen skal berigning over 20 % af materiale, der er omfattet af aftalen, og oplagring af uran, der er beriget over 20 %, udelukkende ske i overensstemmelse med betingelser, der er aftalt skriftligt mellem parterne. Jeg har den ære at foreslå, at parterne aftaler at konsultere hinanden senest 40 dage efter modtagelsen af en anmodning fra en af parterne med henblik på overvejelse af forslag til skriftligt aftalte betingelser, på hvilke materialer, der er omfattet af aftalen, kan beriges over 20 % eller uran, der er beriget over 20 %, kan oplagres.

8. Jeg har den ære at bekræfte, at de dokumenter, der indeholder beskrivelserne af Fællesskabets og dets medlemsstaters igangværende og planlagte kerneenergiprogrammer, vil blive behandlet som fortrolige dokumenter forbeholdt de kontraherende parter.

9. Hvis det ovenfor anførte kan godkendes af Det europæiske Atomenergifællesskab, har jeg den ære at foreslå, at dette brev, der har gyldighed på både engelsk og fransk, og Deres Excellences svar herpå skal udgøre den aftale, der er omhandlet i litra e) i brevvekslingen, og erstatte både bilag C dertil og brevvekslingen af 23. december 1980. Denne aftale træder i kraft på datoen for Deres Excellences svar på dette brev.

Modtag, hr. næstformand, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

Bruxelles, den 18. december 1981

B. *Brev fra Fællesskabet*

Excellence,

Jeg har den ære at anerkende modtagelsen af Deres Excellences brev af dags dato med følgende ordlyd:

»1. Jeg har den ære at henvise til brevvekslingen af 16. januar 1978 mellem Canadas regering og Det europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) (i det følgende benævnt brevvekslingen) om ændring af samarbejdsaftalen af 6. oktober 1959 mellem Canadas regering og Det europæiske Atomenergifællesskab om fredelig udnyttelse af atomenergien (i det følgende benævnt aftalen), særlig for så vidt den angår kontrolforanstaltninger, samt til supplerende brevveksling. Jeg henviser i særdeleshed til litra e) i brevvekslingen, hvori det anføres, at:

»Det i litra c) omhandlede materiale skal beriges mere end 20 % eller oparbejdes, og plutonium eller uran, der er beriget mere end 20 %, skal oplagres udelukkende i overensstemmelse med betingelser, der er aftalt skriftligt mellem parterne. (Se bilag C — interimsordning for berigning, oparbejdning og efterfølgende oplagring af nukleart materiale i Fællesskabet og Canada)«.

I bilag C, stk. 5, anføres det, at parterne snarest muligt efter den 31. december 1979 eller efter slutningen af INFCE's undersøgelse, såfremt denne måtte indtræffe forinden, vil optage forhandlingen med henblik på at udskifte interimsordningen med andre ordninger, i hvilke der bl.a. vil blive taget hensyn til resultaterne af INFCE's undersøgelser i forbindelse med de pågældende arbejder.

2. Disse forhandlinger er nu sluttet, og jeg har den ære at foreslå, at nedenstående retningslinjer skal gælde for oparbejdning og plutoniumoplagring og -anvendelse:

a) et fast tilsagn om ikke-spredning bør være afgivet og bør fortsat opretholdes af den part, der påtænker oparbejdning og plutoniumoplagring og -anvendelse;

b) alt nukleart materiale, der er omfattet af et tilsagn om fredelig udnyttelse i faciliteter til oparbejdning og oplagring og anvendelse af plutonium, bør være omfattet af IAEA-kontrolforanstaltninger;

c) alt nukleart materiale, der er omfattet af et tilsagn om fredelig udnyttelse i faciliteter til oparbejdning og efterfølgende oplagrings- og anvendelsesaktiviteter, herunder transport i forbindelse dermed, bør være omfattet af passende foranstaltninger vedrørende fysisk beskyttelse;

d) procedurer for gensidigt tilfredsstillende underretning og materialerapportering bør være aftalt mellem parterne;

Hr. Richard Tait
overordentlig og befuldmægtiget ambassadør
chef for Canadas Mission ved De europæiske Fællesskaber

e) en beskrivelse af det igangværende og planlagte kerneenergiprogram, herunder særlig en detaljeret beskrivelse af de politiske, juridiske og forskriftsmæssige elementer vedrørende oparbejdning og plutoniumoplagring og -anvendelse, bør forelægges af den part, der påtænker sådanne aktiviteter;

f) parterne bør være rede til periodiske og rettidige samråd, hvorved bl.a. den i henhold til retningslinje e) meddelte information ajourføres og betydelige ændringer i kerneenergiprogrammet behandles i det videst mulige omfang;

g) oparbejdningen og plutoniumoplagringen bør først finde sted, når informationen vedrørende den pågældende parts kerneenergiprogram, er modtaget, når de forpligtelser, ordninger og anden information, der kræves i henhold til retningslinjerne, foreligger eller er blevet modtaget, og når parterne er blevet enige om, at oparbejdningen og plutoniumoplagringen er en integrerende del af det beskrevne kerneenergiprogram; såfremt det foreslås at foretage oparbejdning eller oplagring af plutonium, uden at disse betingelser er til stede, bør denne virksomhed kun finde sted, når parterne er blevet enige derom efter samråd, som straks bør holdes til overvejelse af ethvert sådant forslag;

h) den påtænkte oparbejdning og plutoniumoplagring bør kun finde sted, så længe den pågældende parts tilsagn om ikke-spredning ikke ændrer sig, og så længe det i retningslinje f) omhandlede tilsagn om periodiske og rettidige samråd overholdes.

3. Jeg tager til efterretning, at Canada og Fællesskabet er blevet enig om, at formålene med ovenstående retningslinjer er blevet opfyldt.

Jeg tager særlig til efterretning, at Canada og Fællesskabet og dets medlemsstater inden for rammerne af deres respektive beføjelser i litra c) og g) i brevvekslingen har givet et forpligtende tilsagn om ikke-spredning og forelagt alt relevant materiale vedrørende IAEA-kontrolforanstaltninger og passende fysiske beskyttelsesforanstaltninger tillige med brevene fra medlemsstaternes udenrigsministre til Canadas ambassadører om fysisk beskyttelse. Jeg tager også til efterretning, at Fællesskabet har forelagt Canada beskrivelsen af Fællesskabets og dets medlemsstaters igangværende og planlagte kerneenergiprogrammer, og at procedurerne for underretning og materialerapportering er fastlagt.

4. Endelig tager jeg til efterretning, at disse ordninger bl.a. tager hensyn til resultaterne af INFCE-undersøgelserne i forbindelse med de pågældende arbejder, som forudsat i bilag C, stk. 5, i brevvekslingen. Jeg tager til efterretning, at parterne særlig erkender, at separation, oplagring, transport og anvendelse af plutonium kræver særlige foranstaltninger til formindskelse af risikoen for kernevåbenspredning; at de er besluttet på fortsat at støtte udviklingen af internationale kontrolforanstaltninger og andre ikke-spredningsforanstaltninger i forbindelse med oparbejdning og plutonium, herunder en effektiv og almindeligt anerkendt international plutoniumoplagringsordning; at de erkender oparbejdningens rolle i forbindelse med den bedst mulige udnyttelse af disponible ressourcer og forvaltningen af materialer indeholdt i brugt brændsel eller andre fredelige ikke-eksplosive anvendelser, herunder forskning, i særdeleshed i forbindelse med betydelige kerneenergiprogrammer, og at de ønsker en forudsigelig og praktisk gennemførelse af litra e) i brevvekslingen under hensyntagen til såvel deres beslutning om at sikre fremme af målet om ikke-spredning som de langsigtede behov i forbindelse med parternes kerneenergiprogrammer.

5. Jeg har den ære at meddele Kommissionen, at på baggrund af ovenstående er Canadas regering i overensstemmelse med litra e) i brevvekslingen indforstået med, at materiale, der er omfattet af aftalen, kan oparbejdes og plutonium oplagres inden for rammerne af de igangværende og planlagte kerneenergiprogrammer som beskrevet og fra tid til anden ajourført af Fællesskabet og dets medlemsstater.

6. Jeg har den ære at meddele Kommissionen, at det samtykke, Canadas regering har givet i stk. 5, vil forblive i kraft, så længe følgende betingelser er opfyldte:

   i) at Fællesskabet med hensyn til retningslinje a) opretholder sit tilsagn om ikkespredning, som anført i litra c) i brevvekslingen, og

   ii) at Fællesskabet fortsat holder samråd med Canadas regering, som omhandlet i aftalen, med henblik på ajourføring af de beskrevne kerneenergiprogrammer og underretning af Canadas regering om eventuelle betydelige ændringer.

7. Ifølge litra e) i brevvekslingen skal berigning over 20 % af materiale, der er omfattet af aftalen, og oplagring af uran, der er beriget over 20 %, udelukkende ske i overensstemmelse med betingelser, der er aftalt skriftligt mellem parterne. Jeg har den ære at foreslå, at parterne aftaler at konsultere hinanden senest 40 dage efter modtagelsen af en anmodning fra en af parterne med henblik på overvejelse af forslag til skriftligt aftalte betingelser, på hvilke materialer, der er omfattet af aftalen, kan beriges over 20 % eller uran, der er beriget over 20 %, kan oplagres.

8. Jeg har den ære at bekræfte, at de dokumenter, der indeholder beskrivelserne af Fællesskabets og dets medlemsstaters igangværende og planlagte kernenergiprogrammer, vil blive behandlet som fortrolige dokumenter forbeholdt de kontraherende parter.

9. Hvis det ovenfor anførte kan godkendes af Det europæiske Atomenergifællesskab, har jeg den ære at foreslå, at dette brev, der har gyldighed på både engelsk og fransk, og Deres Excellences svar herpå skal udgøre den aftale, der er omhandlet i litra e) i brevvekslingen, og erstatte både bilag C dertil og brevvekslingen af 23. december 1980. Denne aftale træder i kaft på datoen for Deres Excellences svar på dette brev.«.

Jeg har endvidere den ære at meddele Deres Excellence, at Det europæiske Atomenergifællesskab tager de retningslinjer, den canadiske regering anfører i Deres Excellences brev, til efterretning og godkender, at de skal være gældende for oparbejdning af materiale, der er omfattet af aftalen, og oplagring af således opnået plutonium, og er indforstået med, at Deres Excellences brev og dette svar derpå skal udgøre den aftale, der er omhandlet i litra e) i brevvekslingen, og erstatte både bilag C dertil og brevvekslingen af 23. december 1980.

Modtag, Excellence, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 17. november 1981

om en procedure i henhold til artikel 15 i Rådets forordning nr. 17

(IV/30.211 — Comptoir commercial d'importation)

(Den franske tekst er den eneste autentiske)

(82/53/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 [1], særlig artikel 15, stk. 1, litra b),

under henvisning til Kommissionens skrivelse af 27. oktober 1978 til Comptoir commercial d'importation (»CCI«), hvori der anmodedes om oplysninger i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 17,

under henvisning til CCI's svar af 17. november 1978,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 8. maj 1981 om at indlede proceduren,

efter at have givet virksomheden lejlighed til at udtale sig i medfør af artikel 19, stk. 1 i forordning nr. 17 og med Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF [2],

under henvisning til udtalelse af 18. september 1981 fra Det rådgivende Udvalg for Monopol- og Kartelspørgsmål i medfør af artikel 10 i forordning nr. 17, og

ud fra følgende betragtninger:

I

FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

A. VIRKSOMHEDEN

1. CCI er et selskab med hovedsæde i Paris og oprettet i henhold til fransk lovgivning, som beskæftiger sig med import og videresalg af en lang række produkter. En lille del af CCI's handelsvirksomhed vedrører elektromotorer til støvsugere til brug i hjemmet og i industrien, som leveres af Matsushita Electric Trading Company Ltd (»Matsushita«), Japan.

2. Omhandlede motorer er beregnet til levering til fabrikanter af støvsugere til brug i hjemmet og i industrien for at indbygges i disse produkter.

B. KLAGEN

Mellem januar og august 1978 blev det oplyst Kommissionen, at CCI nægtede at levere Matsushita-elektromotorer til fabrikanter i Det forenede Kongerige.

Navnlig modtog Kommissionen en kopi af en skrivelse fra CCI til en fabrikant i Det forenede Kongerige, dateret den 10. august 1978, hvori CCI oplyste, at virksomheden ikke kunne sælge motorer til kunder uden for Frankrig.

Kommissionens undersøgelser

a) *Begæringen om oplysninger*

Den 27. oktober 1978 fremsatte Kommissionen over for CCI en begæring om oplysninger i henhold til artikel 11 i forordning nr. 17. Skrivelsen blev sendt anbefalet og indeholdt en advarsel om, hvilke sanktioner der kunne pålægges, hvis der blev fremsat urigtige oplysninger.

Skrivelsens indhold er følgende:

»Kommissionen har modtaget oplysninger, hvorefter handelsforbindelserne mellem Deres virksomhed og selskabet Matsushita-Tokyo skulle have ført til begrænsninger i samhandelen mellem medlemsstaterne i EF. Visse af disse begrænsninger kan være overtrædelser af konkurrencereglerne.

For at kunne undersøge situationen på baggrund af bestemmelserne i traktatens artikel 85 og 86 skal jeg anmode om at få fremsendt følgende oplysninger:

1. Kopi af det eller de dokumenter, som fastlægger arten af Deres forbindelser med Matsushita.

2. ... (Omsætning).

3. ... (Matsushita-produkter).

[1] EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
[2] EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

Denne anmodning om oplysninger fremsendes med hjemmel i artikel 11 i Rådets forordning nr. 17/62. De anmodes om at fremsende de begærede oplysninger senest 2 uger efter modtagelsen af nærværende skrivelse«.

CCI svarede ved anbefalet skrivelse af 17. november 1978 Kommissionen som følger:

»Vi anerkender modtagelsen af Deres begæring af 27. oktober.

1. Vi har ikke indgået nogen skriftlig aftale til regulering af vore forbindelser med selskabet Matsushita Electric Trading Co. — Tokyo (Japan), som er vor leverandør, og som ligeledes leverer direkte til andre kunder. Alle de produkter, som vi får opgivet prisen på, og som leveres af vor leverandør, tilbydes vore franske kunder og undertiden også udenlandske kunder uden nogen form for salgs- eller videresalgsrestriktioner.

   For visse industrimotorer, som bestilles specielt af visse udenlandske kunder, får vi ikke opgivet nogen pris, hvorfor vi ikke kan udbyde dem til salg.

   I princippet er vor virksomhed begrænset til Frankrig, for vi har i udlandet ikke nogen filialer, herunder service- eller vedligeholdelsesafdelinger, som brugerne har behov for.

2. (Omsætning).

3. (Masushita-produkter).

   Kort sammenfattet kan vi bekræfte, at vi ikke pålægger nogen salgs- eller videresalgsrestriktioner, uanset bestemmelseslandet — Frankrig eller udlandet — for alle de Matsushita-produkter (inklusive motorer, der udgør 0,3 % af vor samlede omsætning), hvorpå vi får opgivet priser, og hvoraf vi kan skaffe leverancer ...«.

b) *Kommissionens kontrolundersøgelse*

Den 7. august 1979 blev der foretaget en kontrolundersøgelse i CCI's lokaler i medfør af de beføjelser, Kommissionen har fået i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 17. CCI var blevet underrettet om Kommissionens hensigt, og CCI's formand for bestyrelsen og administrerende direktør var til stede.

Medens kontrolundersøgelsen stod på, gav CCI Kommissionen kopier af en række dokumenter, herunder telexer og skrivelser, som vedrørte ovennævnte klage.

Den 15. august 1979 foretog Kommissionen en lignende kontrolundersøgelse i den pågældende britiske fabrikants lokaler og kom i besiddelse af kopier af yderligere korrespondance vedrørende denne sag.

c) *Kontrolundersøgelsens resultater*

Følgende omstændigheder fremgår af de dokumenter, som Kommissionen kom i besiddelse af i forbindelse med nævnte kontrolundersøgelser:

a) CCI er eneforhandler af Matsushita-støvsugermotorer i Frankrig, hvilket bl.a. fremgår af en telex, som Matsushita sendte til CCI den 5. december 1977:

   »Selvfølgelig nægtede vi at forpligte os over for (—). CCI er vores eneste forhandler af denne vare i Frankrig«.

b) I december 1977 klagede Matsushita-forhandleren i Det forenede Kongerige over, at en af CCI's franske kunder havde forsøgt at eksportere Matsushita-motorer fra Frankrig til Det forenede Kongerige.

   Herefter underrettede Matsushita både forhandleren og CCI om, at der ikke ville blive leveret motorer til CCI med henblik på genudførsel til Det forenede Kongerige. Et uddrag af en telex, som Matsushita sendte til CCI den 9. december 1977, lyder bl.a.

   »... undersøg i det mindste, om (...) skal til at producere i Frankrig, ellers kan vi ikke levere«.

c) Den 26. juli 1978 henvendte direktøren for en britisk fremstillingsvirksomhed sig til CCI for at bestille omkring 10 000 elektromotorer om året. Det forekommer imidlertid, at bestillingen skulle afgives sammen med en fransk kunde.

d) Den 26. juli 1978 sendte CCI bestillingen ved en telex til Matsushita og anmodede om at måtte levere en del af denne ordre til den franske kunde i Paris og den resterende del direkte til Det forenede Kongerige.

e) Den 27. juli 1978 sendte Matsushita et telex, hvori denne anmodning afvistes på grund af Matsushitas forhold til sine britiske forhandlere.

f) Den 31. juli 1978 sendte CCI tre telexer, hvori virksomheden pressede Matsushita til at gå med til at acceptere leverancer til Det forenede Kongerige.

g) Den 3. august 1978 skrev den britiske fabrikant til CCI for at få bekræftet priser og leveringsdatoer.

h) Den 10. august 1978 sendte Matsushita som var fuldt bekendt med det foranstående følgende telex til CCI:

»I betragtning af vore forbindelser med (den britiske kunde) kan vi ikke levere motorer til Dem ... Hvis (den franske kunde) selv vil fremstille støvsugere i Frankrig, er det muligt for os at levere. Hvis han ikke accepterer dette forslag, må vi bede Dem om at holde Dem væk fra ham ...«.

i) Den 10. august 1978 skrev CCI følgende til den britiske fabrikant:

»Efter at have haft et møde med vor hr. Versein, og efter senere at have forespurgt hos Matsushita, må vi beklage at meddele, at vi ikke kan sælge motorer til Dem med henblik på fabrikation i Det forenede Kongerige.

Vi må kun sælge i Frankrig, og til den franske kunde kan vi sælge de motorer, som han ønsker at montere, ændre eller samle osv. ... i Frankrig«.

j) Den 21. august 1978 skrev den britiske fabrikant følgende til CCI:

»Som svar på Deres brev af 10. august , skal vi bemærke, at vi har taget det til efterretning. Det undrer os, at De ikke kan sælge motorer til os i England, især da vi er i EF. Jeg ville ikke have troet, at der fra den franske regerings side skulle være restriktioner med hensyn til at sælge til os. De bedes oplyse os, om det er den franske regering eller Matsushita, der ikke tillader, at der sælges motorer til os«.

k) Den 6. september 1978 svarede CCI således:

»Som svar på Deres brev af 21. august må vi desværre bekræfte, at vi ikke må sælge Matsushita-motorer uden for Frankrig.

Denne restriktion skyldes, at vi er forhandlere af Matsushita-motorer i Frankrig, og at det ifølge vor forhandlingsaftale med Matsushita ikke er tilladt at sælge i andre lande.

Som De ved, er vi ifølge fransk lovgivning forpligtet til at sælge ethvert produkt, vi bringer på markedet, til enhver betalingsdygtig fransk kunde. Men vi er ikke forpligtet til at sælge i udlandet, og det er ganske korrekt, at Matsushita i dette særlige tilfælde beskytter sin forhandler i Det forenede Kongerige«.

l) Den 8. november 1978 meddelte CCI Matsushita ved telex, at det kunne bekræftes , at støvsugere ville blive samlet i Frankrig. Telexet fortsatte:

»Må jeg henlede Deres opmærksomhed på de strenge retsforskrifter vedrørende frie varebevægelser i Fællesmarkedet. Har netop fået en forespørgsel herom.

Sender kopi af brevveksling til hr. Niki. Bør være meget forsigtige«. Et brev fra CCI til Matsushita, som er dateret den 7. november 1978, indeholder følgende:

»Vi sender Dem hermed:

a) kopi af skrivelse dateret den 27. oktober 1978, som er sendt til os af »Kommissionen for De europæiske Fællesskaber«, Bruxelles,

b) kopi af vort svar, som vi agter at sende inden den 18. november,

Med henvisning til Deres telexer, reference CIE-1 573 25. oktober 1978, og CIE-1474 af 10. august 1978, kan vi meddele, at vi afstod fra at sælge til den britiske fabrikant.

Vi formoder, at den britiske fabrikant har klaget«.

m) Den 8. november 1978 skrev formand for bestyrelsen og administrerende direktør for CCI, Pierre Kahn, til hr. Gilles, Paris, som er teknisk direktør for CCI og tydeligvis ansvarlig for salget af Matsushita-motorer, og som havde underskrevet de fleste af de til Matsushita adresserede telexer. Denne skrivelse lød bl.a. således:

»*Vedrørende brev fra Kommissionen for De europæiske Fællesskaber*

Følgende vedlægges:

1. Brev fra EØF af 27. oktober 1978.
2. Kopi af mit udkast til svar, som vil blive afsendt den 17. november 1978.
3. Kopi af min skrivelse af 7. november til hr. Niki.

Hvis jeg modtager en telex fra hr. Niki før den 17. ds., vil jeg måske ændre visse vendinger i mit brev. Men dette er affattet i forsigtige vendinger, og i betragtning af de breve, der er sendt til (den britiske fabrikant), kan jeg ikke gøre andet end at sende lidt røgslør op.

De kan medbringe en kopi af disse breve på torsdag, såfremt De skulle møde hr. Niki eller en meget nær medarbejder.

n) Den 14. november 1978 sendte CCI et telex til Matsushita, hvori CCI beklagede sig over den forsinkede levering af de bestilte varer til den franske kunde. Det siges i telexet:

»Før vi afgav vor ordre, fik vi instrukser fra Dem om kun at indsende ordren, hvis det var med henblik på produktion i Frankrig til det franske marked. Dette gjorde vi. Vi forstå ikke, hvorfor De ønsker at forsinke forsendelsen, da vi fulgte Deres instrukser nøje. I øvrigt har vi nu påny problemer med Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, fordi vi har fulgt Deres instrukser, samt leveringsproblemer fra Deres side af samme årsag.«

CCI's svar på meddelelsen af klagepunkterne

I sit svar på meddelelsen af klagepunkterne og på den efterfølgende høring hævdede CCI bl.a., at dets brev af 17. november 1978 ikke indeholdt urigtige oplysninger som svar på Kommissionen begæring. Brevene til den britiske fabrikant af 10. august 1978 og 6. september 1978 var urigtige og ved en fejltagelse blevet skrevet af en tekniker, der fungerede som ferieafløser og som ikke var bekendt med, hvordan sagen faktisk forholdt sig. Sagen var derfor en isoleret hændelse. CCI hævder, at begæringen om oplysninger under alle omstændigheder var uklar og upræcis og derfor ikke opfyldte de krav, der stilles i artikel 11 og 15 i forordning nr. 17.

Under høringen erklærede Alain Kahn, CCI's direktør, imidlertid, at den nævnte tekniker faktisk var Gilles Paris, den tekniske direktør, som forestod markedsføringen af Matsushita-motorer.

Den 18. august, altså efter høringen, meddelte CCI ved brev Kommissionen, at Matsushita den 18. oktober 1979 havde erklæret sig indforstået med, at CCI kunne levere til den britiske fabrikant. Den pågældende fabrikant har også underrettet Kommissionen om, at den har truffet foranstaltninger med henblik på at sikre tilfredsstillende levering.

II
RETLIG VURDERING

I henhold til artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning nr. 17 kan Kommissionen ved beslutning pålægge virksomheder bøder på 100 til 5 000 regningsenheder, såfremt de forsætligt eller uagtsomt giver en urigtig oplysning i et svar på en begæring i henhold til artikel 11, stk. 3.

Kommissionen er i henhold til artikel 11, stk. 1, i forordning nr. 17 bemyndiget til hos virksomheder at indhente de oplysninger, som er nødvendige for dens undersøgelser.

Med henblik herpå sender Kommissionen først en skriftlig begæring om oplysninger til den pågældende virksomhed. Denne begæring skal ifølge artikel 11, stk. 3, anføre retsgrundlaget for og formålet med begæringen samt de i artikel 15, stk. 1, litra b), fastsatte sanktioner for afgivelse af urigtige oplysninger. Ifølge artikel 11, stk. 5, skal Kommissionen fastsætte en frist for meddelelse af sådanne oplysninger.

Ved begæring efter artikel 15, stk. 1, litra b), skal således forstås hele den skrivelse, som skal anses som begæring om oplysninger som omhandlet i artikel 11, stk. 1, 3 og 5, og ikke kun spørgsmålene om meddelelse af oplysninger. I denne forbindelse må svaret på en begæring om oplysninger vurderes i sin helhed og vurdering kan ikke begrænses til selve svarene på de enkelte spørgsmål i begæringen.

Det følger heraf, at et svar på en begæring om oplysninger efter artikel 15, stk. 1, litra b), omfatter ikke blot selve svarene på de af Kommissionen stillede spørgsmål , men også de oplysninger, som rækker ud over sigtet med det enkelte spørgsmål, samt oplysninger meddelt af virksomheden på eget initiativ, og som ikke vedrører noget specifikt spørgsmål stillet af Kommissionen.

CCI er en virksomhed efter artikel 15 i forordning nr. 17. Kommissionen sendte en begæring om oplysninger til CCI den 27. oktober 1978 i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 17, og CCI svarede herpå den 17. november 1978.

I sin begæring om oplysninger meddelte Kommissionen indledningsvist CCI, at den var blevet underrettet om, at forretningsforbindelserne mellem CCI og Matsushita kunne føre til begrænsninger af samhandelen mellem medlemsstater på en måde, som kunne være i strid med konkurrencereglerne.

Kommissionen anmodede bl.a. om at få en kopi af det eller de dokumenter, hvori forretningsforbindelserne mellem disse to virksomheder var fastlagt. Begæringen angav desuden retsgrundlaget herfor samt sanktionerne for afgivelse af urigtige oplysninger.

I sit svar til Kommissionen udtalte CCI, at der ikke var nogen skriftlig aftale vedrørende forbindelserne med Matsushita, der blev ikke vedlagt noget dokument vedrørende virksomhedens forbindelse med Matsushita, og det blev tilføjet, at forbindelsen med Matsushita ikke medførte nogen begrænsning af salg eller videresalg af Matsushita-produkter til kunder i Frankrig eller i udlandet. Denne oplysning blev gentaget i slutningen af svaret.

De dokumenter, Kommissionen efterfølgende kom i besiddelse af ved de foretagne kontrolundersøgelser, især de telexer, der blev fundet i CCI's lokaler, viser imidlertid, at der er tale om en forretningsforbindelse, som i modstrid med CCI's svar til Kommissionen på dennes begæring om oplysninger.

Udvekslingen af telexer mellem CCI og Matsushitas viser, at CCI vidste, at det forventedes af virksomheden, at den indhentede Matsushitas forhåndsgodkendelse, før den foretog nogen leverancer, navnlig til Det forenede Kongerige, og at Matsushita ville nægte sin tilladelse hertil, da reeksport af Matsushita-produkter fra Frankrig til Det forenede Kongerige kunne skade Matsushita-forhandlerens interesser dér. Selv om der ikke var nogen skriftlig forhandleraftale, peger den omstændighed, at CCI vidste, at virksomheden skulle søge Matsushitas tilladelse og rette sig efter Matsushitas instrukser i de forskellige telexer, i retning af, at der eksisterede en aftale som omhandlet i artikel 85, stk. 1.

Desuden henvises der udtrykkeligt til en aftale i CCI's skrivelse til den britiske fabrikant af 6. september 1978, og det var i henhold til den aftale ikke tilladt CCI at sælge i andre lande end Frankrig.

Desuden var de oplysninger, som CCI gav Kommissionen som svar på begæringen i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 17, urigtige, idet Matsushita forbød CCI at levere til en kunde i en anden EF-medlemsstat, hvilket fremgår af udvekslingen af telexer.

Kommissionen finder, at CCI forsætligt har givet urigtige oplysninger. Det fremgår af de faktiske omstændigheder, at CCI var bekendt med fællesskabsrettens krav om frie varebevægelser inden for fællesmarkedet og med sin pligt til at afgive rigtige oplysninger til Kommissionen. Det er også indlysende, at CCI var klar over den konkrete anledning til begæringen om oplysninger. Det fremgår klart af Kommissionens begæring om oplysninger, at den havde fået oplysninger, som gav anledning til at formode, at CCI's forbindelse med Matsushita førte til begrænsninger i konkurrencen. Det var på denne baggrund, at Kommissionen anmodede om oplysninger, dels for at finde ud af, hvori disse forbindelser bestod, dels hvorvidt der forelå en overtrædelse.

Ovenikøbet valgte CCI sit svar til Kommissionen frivilligt at give generelle oplysninger om salg og videresalg af Matsushita produkter, oplysninger, der, selv om man som CCI holder sig til Kommissionens spørgsmål, gik ud over sigtet med disse.

CCI gik med rette ud fra, at begæringen om oplysninger blev fremsat som følge af, at den britiske fabrikant havde klaget uformelt, men ikke desto mindre valgte virksomheden, efter at have rådført sig med Matsushita, med vilje at benægte indholdet af klagen og, som det fremgår af det interne memorandum fra hr. Kahn til hr. Paris af 8. november 1978, at vildlede Kommissionen ved hjælp af en skrivelse affattet i bevidst slørede vendinger.

Det er derfor klart, at CCI var fuldstændig klar over formålet med begræringen, nemlig at få fastslået, om der var en hindring for udførsel til Det forenede Kongerige.

I modsætning til CCI's anbringender i besvarelsen af meddelelsen om klagepunkter og under høringen finder Kommissionen det godtgjort, at der ikke er tale om et isoleret tilfælde, der opstod som følge af en underordnet ferieafløsers udvidenhed. Kendsgerningerne viser, at hr. Paris stod i konstant forbindelse med Matsushita gennem hele den relevante periode. Han var direkte involveret i gennemførelsen af sit selskabs marketingspolitik, hvilket kan ses af hr. Hahns notat til ham den 8. november 1978.

Kommissionen finder, at der foreligger en alvorlig overtrædelse fra CCI's side. Til trods for CCI's bestræbelser på at overtale Matsushita til at gå med til levering af varer til en britisk kunde og til trods for, at CCI senere fik Matsushitas tilladelse til at levere, var der tale om et bevidst forsøg fra CCI's side på at holde skjult for Kommissionen, at der forelå en situation, der kunne udgøre en alvorlig overtrædelse, nemlig et forbud mod eksport. Sådan et forbud er en alvorlig konkurrencebegrænsning, som er uforenelig med EØF-traktatens fundamentale mål, hvilket CCI var klar over.

Bøden

Følgelig finder Kommissionen, at det forhold, at CCI har afgivet unøjagtige oplysninger, bør sanktionneres ved den største bøde, som er fastsat i artikel 15 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Comptoir commercial d'importation afgav forsætligt urigtige oplysninger i sit svar af 17. november 1978 på

en begæring af 27. oktober 1978 fra Kommissionen i medfør af artikel 11, stk. 3, i forordning nr. 17.

Artikel 2

I medfør af artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning nr. 17 pålægges Comptoir commercial d'importation en bøde på 5 000 (femtusinde), ECU, lig med 30 946,90 ffr. (tredivetusindnihundredeogseksogfyrre franske francs) 90/100). Dette beløb indbetales på Kommissionens konto nr. 5 770 0065 i Société Générale, Paris, senest tre måneder fra meddelelsen af denne beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes på den i artikel 192 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab foreskrevne måde.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Comptoir Commercial d'importation, rue Étienne Marcel 42, F-75081 Paris.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. november 1981.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Medlem af Kommissionen